

נקהלו היהודים / יום עיון פורים תשפ"ב

1. שפת אמת (פורים, תרמ"א)

כי כשבני ישראל נעשין אגודה אחת- אין לעמלק שליטה בהם, רק ברפידים. ולכן הלשין המן: "עם אחד מפוזר ומפורד". שכל כח שלהם- האחדות, ועתה הם מפורד. והאמת כן היה, על ידי החטאים- נתעורר כח עמלק ואינו מניח להם להתאחד. ולכן נאמר "לך כנוס את כל היהודים". "להקהל ולעמוד על נפשם". הכל ע"י הכינוס והקהילה. ומרדכי הצדיק- איחה אותם ונתאחדו על ידו, כי היה לו כח האחדות כנ"ל. לכן נקרא "יחיד", כלל כל היהודים. וכן בכל פורים מתעורר כח האחדות וע"ש זה קבעו המצוות: קריאה בציבור משפחה ומשפחה כו'. שבזמן הבית- היו מתאחדים ממש במקום אחד. ועתה, בגלות- התאספות כל מקום ומקום בכח מצוות אלו, משלוח מנות ומתנות לאביונים, הכל בעבור האחדות כנ"ל. וכן אומרים: "בראותם יחד תכלת מרדכי"- בכח האחדות כנ"ל:

2. שפת אמת (פורים, תרס"א)

עיקר הישועה בפורים- נעשה ע"י הכינוס, כמו שנאמר "לך כנוס את כל היהודים". וכתב "נקהלו ועמוד על נפשם". וזהו בחינת תורה שבע"פ, כי במתן תורה- כתיב "הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי", והיתה הקהילה בציווי הקב"ה, וכאן- נקהלו מעצמם. ו"הדר קבלוה בימי אחשוורוש"- בכח הקהילה. לכן כתיב "וקבל היהודים"- לשון יחיד, שנעשו אגודה אחת, ואז אין עמלק יכול לשלוט בהם... ולכן תיקנו משלוח מנות ומתנות לאביונים, לעורר אהבת בני ישראל. וזה היה יסוד בית שני. ולכן נחרב ע"י שנאת חינם, כי יסוד בית שני- בכח אהבת ישראל.

וכל כוחו של המן היה בזה שאמר "עם אחד מפוזר ומפורד". באמת, הפיזור הוא לטובה- לפרסם שמו יתברך בכל המקומות, ולהוציא הניצוצות קדושה שנמצאים בכל המקומות... אבל "מפורד" הוא הפחיתות, שבני ישראל צריכין להיות אגודה אחת, אף על פי שהם מפוזרין. כמ"ש שנקראו "שבעים נפש"- לשון יחיד. וכשניטל האחדות על ידי הפיזור- זה תוקף הגלות. ולכן, אחר הישועה- נקהלו בעריהם ותיקנו משלוח מנות ומתנות, להיות אגודה אחת. והעשיר בתורה יתן גם להדל, וכמו כן תלמידי חכמים שיקבלו זה מזה, כמו שרמזו בגמ' מר שלח ליה חורפא, ואיהו שלח חוליא, שיש בכל ת"ח דבר מיוחד, וצריך לקבל כל אחד מחבירו, להיות אגודה אחת.

3. שם משמאל (שבועות, תרע"ב)

והנה, במתן תורה כתיב "ויחן שם ישראל נגד ההר", וכ"ק אאדמו"ר זצ"ל"ה אמר בשם הרה"ק מהר"י מווארקא זצ"ל"ה שלשון "ויחן"- הוא לשון חן, שדרכו של חברו מצא חן בעיניו, וזה היה עוד בראש חודש. אך יש לומר, דאף שלכאורה דבר גדול הוא מאד שדרכו של חברו ישא חן בעיניו, כי אין דעותיהם של בני אדם שוות, מכל מקום בהעמיק על הדבר עוד, יש מעלה גדולה מזו, והיינו לאהוב איש ישראל אף כשדרכו לא מצא חן בעיניו, אחרי שידע מטרת כוונתו שהיא לטוב, אף שתועה מדרך השכל, שבאם דרכו מצא חן בעיניו- אין כל כך רבותא, ופן בשום פעם לא יכשר דרכו בעיניו- תיפסק האחדות, אבל כשמתאחד עמו בשביל מטרת כוונתו- הוא קשר של קיימא. ובאמת שזהו דרך לבוא לאהוב את כל איש ישראל, כי הכל חפצים ליראה את שמך, אלא ששאור שבעיסה מעכב, וכשיתקיים "והדחתים אל ארץ ציה ושממה"- ישו בו כולם לתחת כנפיו יתברך, וכולם יתתקנו, מאחר שכל ישראל בפנימיותם- טובים

4. מאמרי הראי"ה (עמ' 156)

...זאת הנשמה הגדולה של האומה הגדולה הנושאת את סבל העולם ואת אור העולם בתוכה- היא תיוודע לנו בימים הגדולים הללו, ומהמקום הבלתי ידוע שבנפש האומה, תבוא לנו הברכה של "לך כנוס את כל היהודים". ואנו צריכים להוקיר מאד, בימי הפורים הללו, עד ימי הפורים הבאים עלינו לטובה לדורות, את האוצר הגדול והטמיר הזה, ששם מונח הוא אושרינו ועושר חיינו, וסגולת "עם אחד" שלנו- תנצח את כל הצד של המפוזר והמפורד שלנו. ומתוך כל הגואלים הפודים והאוהבים, ומתוך כל המשעבדים המוכרים והשונאים, מתוך כל מועצותיהם השונות- יושב בשמים ישחק, להעמיד לנו אור ישועה וגאולת עולמים. ומתוך המעמד של "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", תבוא הכרה עליונה, למצוא את היהודי הבלתי ידוע שבתוכנו, ואח אלו

יתוודע, ויד ליד תינתן, וקול גדול ישמע: "קומו ונעלה ציון אל בית אלקינו", וכבימי מור והדס- יאמר גם היום: ישנו עם אחד, מאוגד וגבוש, עומד בחוסנו, לבנות את כל הריסותיו מאוצרו הפנימי הסמוי מן העין, אשר בו גנוזה היא הברכה של "לך כנוס את כל היהודים".

5. שם (עמ' 153)

יהיו לנו ימי הפורים הבאים עלינו לטובה...ימים אשר האימרה של "לך כנוס את כל היהודים" צריכה להיות מצלצלת באוזנינו בצלצלי שמע, לימים שתפרוץ אצלנו ממחבואה היהודי, התודעה הפנימית שלנו...גם אז אנחנו חושבים, בחובנו, על דבר נצחונות פעוטים של כיתה כלפי כיתה, של מפלגה כלפי מפלגה. גם אז אנו מנוגעים בעקשנות לקחת את הטפל ולזרוק את העיקר, לדבר רק על דבר קניינים פרטיים, מפעלים של זעיר שם וזעיר שם, של צו לצו וקו לקו, ואנו שוכחים את סוד הגבורה והתפארת העליונה המעטרת אותנו, החבייה בתוכיות נשמתנו, התובעת ממנו את עלבונה, והמרעושה את כל יסודי עולם כדי להחיש את גאולתנו השלמה, אשר רק על ידה יראו כל אפסי ארץ ישועת אלוקינו. נגלה נא את אגרת הפורים הזאת, בכל פלאותיה, העומדת ממעל לכל ידיעותינו הפעוטות, ונכריז על כוחו של ישראל המאוחד, המאחד את כל עם ד' לכל פלגיו, שהוא הסוד של היהדות הנצחית, שעל ידו נתרומם ונתנשא מעל כל המכשולים אשר בדרך תחייתנו הלאומית.

6. ליקוטי הלכות (הלכות פורים, ד', ג')

וְזֶה בְּחִינַת וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, בְּחִינַת אֶהְבֶּה וְאֶחָדוּת גְּמוּר שְׁנִכְלָל כָּל אֶחָד בְּחֶבְרֵוֹ, כִּי שָׁם בְּבְחִינַת אֶהְבֶּה שְׁבִדְעַת הוּא כְּלוֹ אֶחָד, וְשָׁם כָּל יִשְׂרָאֵל בְּבְחִינַת אֶחָדוּת גְּמוּר וְאִין שׁוּם גְּבוּל וּפְרוּד בֵּין אֶחָד לְחֶבְרֵוֹ חַס וְשָׁלוֹם. וְעַל-כֵּן בְּפִוְרִים הֵם מְתַעַרְבִים וּמְתַחַבְרִים זֶה עִם זֶה, דְּהֵינּוּ מְשַׁלַּח מְנוֹת שְׂזֵה שׁוֹלַח לְזֶה וְזֶה לְזֶה, כִּי כְּלוֹ אֶחָד כְּנִ"ל.